

Eyvallah

– Musa Aslansofuođlu · 26 Mayıs 2024

Gitmek gerek bazen,
Usulca gidiyorum.
Bağırmadan, çağırmadan, kimse bilmeden, kimse duymadan,
Kırmadan, üzmeden, incitmeden yavaşça
Gidiyorum.

Yüređimi de alıyorum giderken,
Uzun yollarımın vazgeçilmezi
O üzgün yüreğim
Acılarım kalmasın,
Kimseye yük olmadan,
Gidiyorum.

Saplandı mı yüreğe hançer acısı, kalamıyor insan.
Kalkıp gitmek istiyor,
Gittikçe batıyor acısı.

Ama.....
Ama var ya! alışıyor insan,
Acısına...
Gitgide azalıyor işte,
Aslında acı aynı acı,
Ama arsız derler ya, insan için
Alışıyor insan acılara,
Yakmıyor eskisi gibi,
Eđer canını çok acıtmıyorsa
Ya da alışıyorsan...
Artık başlamış demektir gidişin..

Bir kaç damla gözyaşını da alıp gitmek gerek bazen,
Bazen de gidişlerin kaderine vurulmuş bir mührüdür de vakti gelmiştir.

Gidiyorum...
Bu gidiş başka geldi bana bilmediğim
Meçhul bir gidiş...

Yeni yollar seni bekler
Acısız olsun

Bir kızıl Şafak bir heybe aldım yanıma
Her yer benim zemheri de yanıp yazda üşümeye alışkın yüreğim.
Bakışı hüzünlü gözüm,
Titrek dudaklarım,
Çırpınan kalbim,
Kim anlar seni...
Gitmek de yakışır bana,
Gidişimin şerefine,
Eyvallah...